

Злата. (като са обръща към Маргаридя) Адю ,мушу адю.

Анга. (като са заглежда и го омаля за ржка) Адю мон шер.

Маргар. О ревоаръ а деменъ.

Димитр. (като го омаля тоже за ржка) Адю (излизатъ сички).

Маргар. (слѣдъ него) Адю мон ами [като остава самъ] Ролата отива чудесно. Ще има добъръ ефектъ. . . Како дяволитъ едни простаци не ще излъжъ? — О, хо! . . . турихъ ржка на сърдцето й. . . има слабостъ за мене. — Пятятъ е вече улесненъ. — Майката будала, братътъ фантасанъ. — За бащата ще намѣриж колая.

ЯВЛЕНИЕ VIII.

Маргариди, Б. Стойна. (която са показва изъ колеситѣ).

Б. Стойна. (задъ Маргаридя) Андихристъ! (тегли са назадъ).

Маргар. Този свѣтъ е сцена театрална, дѣто цивилизовани-тъ, парексампл, като мене, подъ формата на лъжата, като сжщи актори, иджтъ сѣки да си играе ролата. . . Разумѣва са, който отъ тѣзи актори знае най-добръ да са преструва, той меритасва аплаудитъ и — триумфасва. — Да, цивилизований мажъ трѣба да бжде капабилъ. . . Най-голѣмата дигнитате стои въ лъжата. — Нито хората : самата дипломация що е?

Б. Стойна. [сжщо задъ него] Бжрр! [тегли са назадъ].

Маргар. [като са озѣртва] Какъвъ дяволъ? [къмъ страната дѣто е Б. Стойна] Кой е тнмъ?

Б. Стойна. [зачува са отвѣтрѣ] Бжрр!

Маргар. [ококорено] Тукъ трѣба да има нѣкой скритъ. [зачува са тропотня] По-вече мина [оплшено] Да не ма нападнжтъ! . . . Ба може и да грѣмнжтъ отгорѣ ми. [тропотнята са зчува по-силно] Хж, хж! . . . страшно; я да са махвамъ. [избѣгва страховиво].

Б. Стойна. [слѣдъ него] Бжрр! . . . Гиди андихристъ! въ дѣнземя да потжнешъ! (слѣдъ като отиде до вратата отъ дѣто излѣзе Маргариди, идва до срѣдъ сцената съ уморенъ гласъ и се кръсти) Господъ и св. Богородичка ми помогни. . . изгонихъ го. . . сполай ми ти Боже! — Гледай, гледай дяволъ нечестивъ! вмжкнжлъ са въ християнската къща, развали свадбата, па още не са махва. Честний кръстъ да го поразн.